

SLVGBA SPINTEI
IOANEI A MAIEI
DOHNYBYI DIN
TSHVIN
(ТИХВИНСКАЯ)

LA DECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., punem stihirile pe 4:

Glasul 1:

Podobie: Ceea ce ești...,

Puterile cerești se bucură de preaslăvitele faceri de bine ale Maicii lui Dumnezeu și cheamă pe pământeni la duhovnicească veselie, mântuire pe aceasta arătând-o și țării noastre tare îngrădire și apărare. *(de 2 ori)*

Q, preaslăvită arătarea ta, Născătoare de Dumnezeu, de care norodul fiind uimit împreună și bucurat, ca pe vistoria minunilor preacuratul tău chip sărutându-l, cu darul

lui Dumnezeu să lumineze credincioșilor și din nevoi să izbăvească pe cei ce cu dragoste aleargă la tine.

Ăstăzi credincioșii cu preaslăvitele cete îngerești să ne veselim duhovnicește, luminat prăznuind preastrălucita prăznuire a Maicii lui Dumnezeu, pentru că preacuratul ei chip, ca un izvor pururea curgător, s-a arătat, daruri de vindecări nepizmit lumii pururea izvorând.

Slavă..., Și acum..., **glasul al 5-lea:**

Hinunea cea străină și nespūsă a arătării chipului tău, Stăpână, spăimântează cele mai presus de lume și înfricoșează cele pământești, și luminează cu darul cel purtător de lumină al tău și al Celui născut din tine, Hristos

Dumnezeul nostru, și al tău, Căruia roagă-te, Preacurată, ca întru dumnezeiescul praznic să ne dăruiască nouă luminare și mare milă.

LĂ STHOANĂ

glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Eufratului...

Q, prea fără prihană Fecioară, ce mulțumiri vom aduce ție, că luminată arătare a preacuratei tale icoane și a Pruncului celui născut din tine a întărit inimile credincioșilor.

Stih: Ascultă, fiiică, și vezi, și pleacă urechea ta, și uită poporul tău și casa părintelui tău, că a dorit Împăratul frumusețea ta. (Ps. 44, 12-13)

Q, Preasfântă Doamnă Stăpână, nu ne uita pe noi, robii tăi, care cu credință, ne închinăm făcătoarei de minuni icoanei tale și cu bună cucernicie îți cântăm, și ne izbăvește, Doamnă, de toate nevoile și răutățile.

Stih: Pomeni-voi numele tău întru tot neamul și neamul. (Ps. 44, 20)

Q, Preasfântă, milostivește-te la rugăciunea noastră, pentru că a ta și a Fiului tău, moștenire suntem, mântuiește pe toți și miluiește, ca toți neîncetat să te mărim.

Slavă..., Și acum...,

Liman liniștit, mireasa lui

Dumnezeu, lăcașul tău, , s-a arătat tuturor celor ce cu credință aleargă, având întru sine preacurata icoana ta, dând tuturor cu îmbelșugare darul tău.

DECERNIA MARE

După obișnuitul Psalm, se cântă: Fericit bărbatul..., starea întâi.

La Doamne strigat-am..., se pun stihurile pe 8: 3 ale Praznicului și 5 ale Icoanei.

Iar, de nu suntem în Praznic, se cântă numai ale Icoanei repetând pe primele două.

Glasul al 2-lea:

Podobie: Cu ce cununi de laudă...,

u ce gură curată vom ferici pe Născătoarea de Dumnezeu, cea mai cinstită decât Heruvimii și mai sfântă decât Serafimii, și mai slăvită decât îngerii și toți sfinții, pe scaunul Împăratului cel neclintit, casă în care S-a sălășluit cel Preaînalt,

mântuirea lumii, dumnezeiasca sfințenie, care dăruiește credincioșilor întru dumnezeiască prăznuirea ei, mare și bogată milă.

E cântări duhovnicești vom aduce ție acum, preacurată, pentru că, cu minunata călătorie a icoanei tale, partea cea de sub soare o ai sfințit și pe înfricoșata arătarea a ei toată țara noastră o ai spăimântat și, cu strălucita venire a ei, locul cel pustiit și neumblat l-ai luminat, unde și acum petrece dumnezeiasca icoana ta și, cu preaputernică folosință a ta, dăruiești lumii mare milă.

E glasuri umilite ți-au adus atunci, Născătoare de Dumnezeu, privitorii purtătoarei de lumină icoanei tale, care sta minunată în văzduh și cu strălucite raze luminat, norodul cel binecredincios, care, tânguindu-se, se ruga cu plângere, strigând: „Vino la noi, Împărăteasă, pogoară-te, Stăpână, trimite-ne îndurările tale cele iubitoare de oameni, cercetează-ne dintru înălțime, luminează-ne întunericul cu strălucită venirea ta și pururea fii cu noi în veac, ceea ce dai lumii mare și bogată milă!”

E-ți vom aduce ție,

Preasfântă Fecioară, pentru multă bunătatea ta și iubirea de oameni, că preaslăvit prin văzduh ai trimis pământului nostru dumnezeiasca ta dăruire, mult minunata icoană dumnezeiască, pruncă preacurată, din care, cu dumnezeiescul har, prin minunile ce izvorăsc, din nevoi ne izbăvim, cu îndestulare, vindecare sufletelor și trupurilor primim neîncetat, dăruind mare milă.

Alte stihiri, glasul al 5-lea:

Podobie: *Bucură-te, cămara...*

Bucură-te, nădejdea noastră, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, bucură-te, ceea ce ai primit bucuria prin înger, bucură-te, ceea ce ai născut raza Tatălui. Bucură-te, binecuvântată, Preasfântă Fecioară, una prealăudată; bucură-te, creștinilor în nevoi grabnică ajutătoare și caldă apărătoare; bucură-te, lauda pravoslaviei preainaltă și slavă preainălțată care ai născut pe Mântuitorul cel Bun, Cel Ce ne-a căutat pe noi, cei rătăciți și pe cei cu păcatele robiți și legați, ne-a dezlegat, Cel Ce dă lumii mare milă.

Bucură-te, Preasfântă Fecioară, mijlocitoarea mântuirii

noastre, că tu ai izvorât bucuria tuturor și blagoslovenia, născând fără sămânță cu trup pe Izvorul bunătăților, pe Cel mai frumos cu podoaba decât toți fiii oamenilor, pe Iisus, Izbăvitorul a toată lumea și cu preacuratele tale mâini L-ai purtat. Pe Acela și acum Preacuratul Iubitorul de oameni și strălucitul chipul Lui Îl vedem cu tine venind la noi spre vindecarea neputințelor trupești și mântuirea sufletelor noastre.

Bucură-te astăzi, de Hristos iubitorule pământ binecuvântat, că slava Domnului peste tine a răsărit preaslăvită arătare a icoanei Maicii lui Dumnezeu, purtătoare de lumină, către tine vinind minunat prin văzduh toată dumnezeiasca pronie. Saltă acum și veselește-te, mare cetate a lui Dumnezeu, că ai primit în hotarele stăpânirii tale dumnezeiasca lumină strălucind de sus, vărsând darul minunilor, împodobește și luminat prăznuiește, preacinstite locaș al Maicii lui Dumnezeu, că a strălucit frumusețea ta preafrumos, căci adăpostești Vistieria cea mare a toată lumea, minunată icoana Stăpânei, care preaslăvit, prin aer a venit dăruind tuturor credincioșilor mare milă.

Slavă..., Și acum...,
glasul al 6-lea:

Ăstăzi se bucură mulțimea credincioșilor, arătându-se dumnezeiasca ta icoană, Stăpână, în văzduh ca un soare mult luminos ce cu lumină mare strălucește, razele milostivirii pretutindeni slobozesc și pe toți credincioșii luminează. Astăzi îngerii dănțuiesc și îți slujesc, și, cinstindu-te pe tine, din loc în loc, nevăzută icoana ta au adus-o, Maica lui Dumnezeu, până ce au pus-o la locul cel de Dumnezeu ales cu vrednice slavoslovii; noi însă, având tina păcatelor, ce-Ți vom aduce și venirii tale care bună laudă îți vom cânta? Nu ne pricepem, ci, numai spăimântându-ne, mărim milostivirea ta pe care ai arătat-o asupra noastră; și, o, Preasfântă, roagă-te neîncetat Fiului tău și Dumnezeului nostru să dăruiască poporului nostru drept-credincios biruință asupra vrăjmașilor, pace lumii și sufletelor noastre mare milă.

**Dacă suntem în praznic Și acum...,
a Praznicului.**

VOHOD

Lumină lină...,
Prochimenul zilei

PAREMILE

De la Facere citire:

(28:10-17)

Iar Iacov ieșind din Beer-Șeba, s-a dus în Haran. Ajungând însă la un loc, a rămas să doarmă acolo, căci asfîntise soarele. Și luând una din pietrele locului acela și punându-și-o căpătâi, s-a culcat în locul acela. Și a visat că era o scară, sprijinită pe pământ, iar cu vârful atingea cerul; iar îngerii lui Dumnezeu se suiau și se pogorau pe ea. Apoi S-a arătat Domnul în capul scării și i-a zis: «Eu sunt Domnul, Dumnezeul lui Avraam, tatăl tău, și Dumnezeul lui Isaac. Nu te teme! Pământul pe care dormi ți-l voi da ție și urmașilor tăi. Urmașii tăi vor fi mulți ca pulberea pământului și tu te vei întinde la Apus și la Răsărit, la miazănoapte și la miazăzi, și se vor binecuvînta întru tine și întru urmașii tăi toate neamurile pământului. Iată, Eu sunt cu tine și te voi păzi în orice cale vei merge; te voi întoarce în pământul acesta și nu te voi lăsa până nu voi împlini toate câte ți-am spus». Iar când s-a deșteptat din somnul său, Iacov a zis: «Domnul este cu adevărat în locul acesta și eu n-am știut!» Și, spăimîntându-se Iacov, a zis: «Cât de înfricoșător este locul acesta! Aceasta nu e alta fără numai casa lui Dumnezeu, aceasta e poarta cerului!»

De la Ieșire citire,

(III, 1-5)

În vremea aceea, Moise păștea oile lui Ietro, preotul din Madian, socrul său. Și, depărtându-se odată cu turma în pustie, a ajuns până la

muntele lui Dumnezeu, la Horeb; Iar acolo i S-a arătat îngerul Domnului într-o pară de foc, ce ieșea dintr-un rug; și a văzut că rugul ardea, dar nu se mistuia. Atunci Moise și-a zis: «Mă duc să văd această arătare minunată: că rugul nu se mistuiește». Iar, dacă a văzut Domnul că se apropie să privească, a strigat la el, Domnul din rug și a zis: «Moise! Moise!». Și el a răspuns: «Iată-mă, Doamne!». Și Domnul a zis: «Nu te apropia aici! Ci scoate-ți încălțăminte din picioarele tale, că locul pe care calci este pământ sfânt!».

De la Ieșire citire,

(XIII, 18-22)

Adus Dumnezeu poporul împrejur, pe calea pustiului, către Marea Roșie. Și fiii lui Israel au ieșit în bună rânduială din pământul Egiptului. Atunci a luat Moise cu sine oasele lui Iosif; căci Iosif legase pe fiii lui Israel cu jurământ zicând: «Are să vă cerceteze Dumnezeu și atunci să luați cu voi și oasele mele de aici!». Fiii lui Israel au pornit apoi din Sucot și și-au așezat tabăra la Etam, la capătul pustiului. Iar Domnul mergea înaintea lor: ziua în stâlp de nor, arătându-le calea, iar noaptea în stâlp de foc, luminându-le, ca să poată merge și ziua și noaptea. Și n-a lipsit stâlpul de nor ziua, nici stâlpul de foc noaptea dinaintea poporului.

LĂ LITIE

Glasul al 3-lea:

Veniți, toți iubitorilor de prăznuire, minunata arătare a

icoanei Maicii lui Dumnezeu să o ferim, căci preaslăvit și cu dumnezeiască cuviință strălucind Sfânta ei arătare, lumea s-a luminat. Pentru aceea, cu gurile și numele, cu laude și cântări duhovnicești, această sfântă zi, cu toți cei ce aleargă, să o prăznuim luminat.

Glasul al 8-lea:

Cea întâi icoană a ta pictată de binevestitorul Evangheliei celei de taină și adusă la tine, Împărăteasă, adusă ca să o primești și să o faci puternică a mântui pe cei ce te cinstesc, te-ai bucurat ca ceea ce ești milostivă și pricinuitoarea mântuirii noastre. Ca și cum ar avea icoana gură și glas, ca și când ai zămislit pe Dumnezeu în pântece, cântare i-ai cântat: „Că iată de acum mă vor ferici toate neamurile”. Așa și la aceasta căutând, ai zis cu stăpânire: „Cu icoana aceasta să fie darul meu și puterea” și noi, cu adevărat crezând că așa ai zis, Doamnă, și prin icoana aceasta cu noi ești. Cu credință stându-i înaintea, ne închinăm ție, noi, robii tăi, cercetează-ne cu îndurările tale cele de Maică.

Cine, după vrednicie, poate a mărturisi adâncul cel preamare al minunilor tale, preacurată,

milostiva ta cercetare de sus primind pustiul, icoana ta cea preaminunată, atunci, dar pe tine, Stăpână, cu ierarhul Nicolae luminat strălucind în pustie, te-a văzut vorbind bărbatul cel credincios, care, nerăbdând a vedea negrăită strălucirea ta, cu fața la pământ a căzut, nicidecum putând a privi, până când arhierul acela minunat l-a ridicat și de frica aceea, cu iubirea de oameni, l-a întărit pe el. Iar tu, preacurată, cu milostivirile tale, pe acela luminându-l, la întemeierea crucii bunăvoința ta a săvârși i-ai poruncit, spre folosul mântuirii credincioșilor.

Glasul al 4-lea:

Să picure norii dulceață și tot pământul să se bucure de nespusa ta milostivire, Preacurată, că minune este Stăpână a vedea înfricoșată venirea icoanei tale, căci pustia cea mai înainte cu totul neroditoare, bineîncuviințată și cea de nimeni umblată, și știută acum prin cercetarea ta, Maica lui Dumnezeu, loc preaslăvit și locaș, ca o cetate preafrumos se face și biserică preastrălucită, și întru ea, dumnezeiasca comoară, minunata icoana ta se arată. Deci la icoana ta, noi, cu

bunăcuviință și cu sârguință închinându-ne, cu bucurie și cu frică, o sărutăm pe ea. Cu frică pentru păcat, căci nevrednici suntem, iar cu bucurie, pentru milostivire, care dăruiești nouă, robilor tăi, ca o milostivă.

Stăpână Preabună, puternică apărătoare a lumii, întărește asupra vrăjmașilor pe Împăratul cel ce te slăvește, precum oarecând pe blândul David asupra protivnicilor. Și precum de demult ai mântuit cetatea împărătească din năvălirile celor de alt neam, așa și acum mântuiește Țara noastră din năvălirile protivnicilor și o apără de toate asupririle vrăjmașilor, că tu, mireasă dumnezeiască, tuturor credincioșilor cu Dumnezeu ești apărare și mântuire.

Slavă..., Și acum..., **glasul al 5-lea:**

Ăstăzi țara noastră cu puterile cele de sus se veselește, de sus îmbogățindu-se cu icoana Maicii lui Dumnezeu și pe turma cea iubitoare de Hristos o cheamă cântând: „Veniți, credincioșilor, luminați-vă întru strălucită sărbătoare a Născătoarei de Dumnezeu; veniți, iubitorilor de praznic, veseliți-vă întru minunatul, obștescul praznic al Stăpânei tuturor; veniți și vedeți

dumnezeiască vistierie, tuturor dând darul minunilor cu îndestulare”. Deci, ce vom răsplăti Domnului pentru această iubire de oameni, ce a arătat nouă preacuratul său chip, și a aceleia ce L-a născut ca un dar ceresc trimițându-L nouă, pe credincioși luminându-i, cei ce s-au îndulcit de milostivirea Lui cu bucurie; glasuri de mulțumire Lui să-i înălțăm și celei ce L-a născut pe Dânsul cu veselie să cântăm: „Slavă, Stăpână, Celui Ce S-a întrupat din tine, Hristos, Dumnezeul nostru, de la Care ne-am învrednicit de așa dar!”

LĂ STIHODĂVNĂ

Stihurile glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn...,

Când a văzut rugul arzând și nemistuindu-se care închipuie dumnezeiescul foc a toată lumea în pânțelele tău, preacurată Fecioară, atunci, de frică cuprinzându-se, de taină s-a spăimântat. Și acum noroadele tale, Stăpână, văzând preacuratul tău chip, cu bunăvoința a Celui Ce S-a întrupat din tine, din focul cel materialnic, cu nematerialnică, dumnezeiască putere, nemistuit și cu darul mai mult decât soarele strălucind, și inimile

credincioșilor strălucind, cu bucurie Fiului tău au strigat grăind: „Slavă milostivirii tale, Iubitorule de oameni!”

Stih: *Pomeni-voi numele Tău întru tot neamul și neamul. (Psalm 44,20).*

Când cu spaimă și cutremur, Stăpână, zidarii au acoperit pietrele bisericii tale pe atunci noroadele, rănindu-se de scârbă, așteptau ca aceia să fie morți, însă, o, minune preaslăvită, că precum de demult, Cuvântul lui Dumnezeu și Dumnezeul tuturor, Cel Ce a voit a Se întrupa din tine, prealăudată, pe Iona în pânțele chitului, l-a păzit nevătămat, așa și acum, cu apărarea ta cea minunată, după trei zile, pe cei împresurați de pietre, vii și nevătămați i-ai păzit, și pe toți cu bucurie i-ai învățat a cânta: „Slavă preamulței îndurării Lui, celei iubitoare de oameni, cu care te-a preaproslăvit pe tine, ceea ce fără de sămânță L-ai născut!”

Stih: *Ascultă, fiică, și vezi, și pleacă urechea ta, și uită poporul tău și casa părintelui tău. (Psalm 44,24).*

Când după multa jale, cea cu daruri dăruită, norodul dorea a da țărâni pe zidarii aceia ce se aflau sub pietre vreme de trei zile, atunci Fiul tău și Dumnezeu, binevoind mai mult

a proslăvi purtarea ta de grijă pentru sfântul locaș, vii și nevătămați s-au aflat prin păzirea ta. Pentru care, de veselie umplându-se, te-au slăvit împreună cu dânșii, preamilostivă Stăpână, și pe Cel Născut din tine cu bucurie strigând: „Slavă îndurărilor Tale, Iubitorule de oameni!”

Slavă..., Și acum..., **glasul al 8-lea:**

Veniți, toți credincioșii, să alergăm la biserica Maicii lui Dumnezeu, căci strălucește întru dânsa preacinstită icoana ei, ca o lumină a bunei-credințe, toate soboarele cele iubitoare de praznic, cu darul lui Dumnezeu luminându-se, și negura cea întunecată a greșelilor gonind. Că acolo minuni preaslăvite la cei ce alegă lucrează și duhurile cele viclene le gonește, iar bine-credinciosului nostru popor asupra celor potrivnici tărie îi dă, fiind zid și îngrădire a tot pământul, și pe locașul său, cu apărarea sa tare întărindu-l, cu preaslăvite biruințe asupra vrăjmașilor proslăvindu-l și cheamă pe toți credincioșii să serbeze, și cu bucurie îi învață să strige Maicii lui Dumnezeu: «Puterea noastră și întărirea, nădejdea noastră și mântuirea cu Dumnezeu, tu ești,

Născătoare de Dumnezeu și ție ne rugăm: „Roagă pe Fiul tău și Dumnezeul nostru ca, în ziua judecării, să ne izbăvească de muncă și să ne învrednicească împărăției Sale celei cerești!”»

Dacă suntem în praznic Și acum..., a Praznicului.

Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule..., Tatăl nostru...

TROPARUL glasul al 4-lea:

Astăzi ca un soare prealuminos a strălucit nouă în văzduh preacinstită icoana ta, Stăpână, cu razele milostivirii lumea luminând. Pe care țara noastră, ca un dar dumnezeiesc, de sus cu bună-credință primind-o, te proslăvește pe tine, maica lui Dumnezeu, Stăpâna tuturor, și pe cel Născut din tine, Hristos Dumnezeul nostru, mărimdu-L cu bucurie, Căruia roagă-te, o, Doamnă Împărăteasă, Născătoare de Dumnezeu, ca să păzească toate cetățile și țările creștinești, nevătămate de toate asupririle vrăjmașilor, și să mântuiască pe cei ce cu credință se închină Lui și preacuratului tău chip, Fecioară neispită de nuntă.

La binecuvântarea pâinilor, troparul Icoanei (de 3 ori).

LĂ UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Icoanei (de trei ori).

Dacă suntem în Praznic, se cântă troparul Praznicului (de două ori), Slavă..., troparul Icoanei, Și acum..., al Praznicului.

**După prima catismă, sedeauna
acestea,
glasul al 4-lea:**

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...,

u dumnezeieștile raze luminează pe cei ce te cântă pe tine și mințile le întărește, Fecioară, cu totul fără prihană, tare apărătoare a toată lumea, ca pe toți cei ce prăznuim cu dragoste, laudându-te pe tine și preaslăvita venire a chipului tău o slăvesc și te roagă, nu înceta, Fecioară, cu rugăciunile tale, a mântui pe robii tăi din toată nevoia, una binecuvântată.

Slavă..., Și acum..., **aceiași sau a Praznicului.**

După catisma a doua, se cântă
sedealna,
glasul al 3-lea:

Podobie: *De frumusețea fecioriei...*

Ca o stea mult luminoasă răsărind și cu preaslăvire de la Răsărit la Apus venind chipul tău, dumnezeiască mireasă, cu puterea Fiului tău și Dumnezeu, cea atotputernică, strălucește pe cei ținuți de negura mahniciunii și de îngrozirea vrăjmașului îi izbăvește, și cursele aceluia le risipește, Apărătoare tare și armă nebiruită asupra vrăjmașului a toată lumea arătându-se, căci din tine, Stăpânul tuturor, trup luând ca un Fiu, pe tine, Maica Sa, și Preacuratul tău chip l-a proslăvit.

Slavă..., Și acum..., **a Praznicului sau aceasta:**

Cu vrednicie este a te mări pe tine, Născătoare de Dumnezeu, pe ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii.

POLIELEU: „Cuvânt bun”.

HĂRIMIRILE:

Stih 1: *Adu-ți aminte, Doamne, de David și de toate blândețile lui. (Ps. 131, 1)*

Hărimu-te pe tine, Preasfântă Fecioară, de Dumnezeu aleasă

Pruncă, și cinstim icoana ta cea sfântă, prin care verși tămăduiri tuturor celor ce cu credință aleargă la tine.

Stih 2: *Lucruri slăvite s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu. (Ps. 86, 2)*

Stih 3: *Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău. (Ps. 131, 11)*

Stih 4: *Cel Preaînalt a sfințit lăcașul Său; Dumnezeu este în mijlocul cetății, de aceea nu se va clătina. (Ps. 45, 4-5)*

Stih 5: *Casei tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile. (Ps. 92, 7)*

Stih 6: *Binecuvântat este Dumnezeu în veac și în veacul veacului. (Ps. 88, 52)*

Slavă..., **glasul 1:**

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeule.

Și acum..., același glas:

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: **Și prin tine cu noi.**

Ăliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeule (de trei ori)!

După POLIELEU, se cântă
Sedealna,
glasul al 6-lea:

Celor neajutorați, tu le ești ajutor, Preacurată Maică a lui Dumnezeu, de aceea smeriții prin tine ne înălțăm. Tuturor le ești scăpare și către Dumnezeu

preamilostivă mijlocitoare.

Slavă..., Și acum..., **aceeași sau a Praznicului.**

Apoi Antifonul 1 al glasului al 4-lea:
Din tinerețile mele...

PROCHIMENUL

Glasul al 4-lea:

Pomeni-voi numele tău întru tot neamul și neamul. (Ps. 44, 20)

Stih: *Ascultă, fiică, și vezi, și pleacă urechea ta, și uită poporul tău și casa părintelui tău. (Psalm 44,24).*

Toată suflarea...

Evanghelia de la Luca
(caută la 8 Septembrie, la Utrenie).

Psalmul 50.

Slavă..., Glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: *Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegile noastre.*

Și stihira, glasul al 8-lea:

Ăstăzi se bucură mulțimea credincioșilor, arătându-se dumnezeiasca ta icoană, Stăpână, în văzduh ca un soare mult luminos, ce cu lumină mare strălucește, razele milostivirii pretutindeni slobozesc și pe toți credincioșii luminează. Astăzi îngerii dăntuiesc și îți slujesc, și, cinstindu-te pe tine, din loc în loc nevăzută icoana ta o au adus-o, Maica lui Dumnezeu, până ce au pus-o la locul cel de Dumnezeu ales cu vrednice slavoslovii; noi însă, având tina păcatelor, ce-Ți vom aduce și venirii tale care bună laudă îți vom cânta? Nu ne pricepem, ci, numai spăimântându-ne, mărim milostivirea ta pe care ai arătat-o asupra noastră; și, o, Preasfântă, roagă-te neîncetat Fiului tău și Dumnezeului nostru să dăruiască poporului nostru drept-credincios biruință asupra vrăjmașilor, pace lumii și sufletelor noastre mare milă.

CANOANELE

Canonul Praznicului cu irmosul pe 4, și două canoane ale Icoanei, pe 10.
Iar, dacă va fi post, canonul Icoanei pe 12.

**Cântarea 1,
Primul Canon al Icoanei.
glasul al 8-lea:
Irmosul**

Ăpa trecând-o ca pe uscat și «din răutatea egiptenilor «scăpând israeliteanul, striga: «Izbăvitorului și Dumnezeului «nostru să-I cântăm»».

Q, Treime Atotțiitoare și Una în trei sori, sufletul meu și inima, și mintea, mă rog, luminează-le și le sfințește cu darul, și către preabuna dumnezeiască dragostea ta mă ridică, și mă învață ca, cu bună cucernicie, să laud bună milostivire a preablagoslovitei, pururea Fecioarei Maria.

Ă Preabunului Împărat, buna Maică, care ești bună ascultătoare a cererilor tuturor și preaputernică întru facerile de bine, răsari și nouă lumina darului tău și pentru cei ce, cu darul tău, astăzi, o, de Dumnezeu cu dar dăruită, încep cântare Ție a-Ți cânta.

Cetelor îngerești pricinuitoare de bucurie ești întru această prăznuitoare slavoslovie de acum, pentru că acelea astăzi se mișcă spre laudă, noi însă, având tinele păcatelor, ce îți vom aduce, fără numai sânguință mulțumitoare.

Glasul arhanghelului cântăm Ție: “Bucură-te, preacurată”, deși suntem nevrednici. Ca o Milostivă însă primește aceasta, Stăpână, și, cu milostivirea ta, luminează-ne pe noi, și darul tău, tuturor dăruiește.

**Al doilea Canon al Icoanei
glasul al 2-lea:**

Irmosul: *Deschide-voi gura
mea...*

Dătătorule de lumină, Hristoase, dă-mi mie în ziua cea vestită a preaslăvitei arătării icoanei, a celei ce Te-a născut, luminat a prăznui și cu veselie, frică și bucurie a cânta minunile ei pururea.

Fecioară, ceea ce ai născut cu trup pe Cuvântul lui Dumnezeu, Dătătorul de lumină și înțelepciunea Tatălui, luminează-mi întunericul cel adânc al neînțelegerii mele și dă-mi cuvânt a cânta minunile tale.

Slavă...

Ăstăzi adunările credincioșilor să lumineze, iar tabăra ereticilor să se rușineze văzând icoana ta, stăpână, ca soarele prin văzduh umblând: negura necredinței pierzând și pe credincioși luminând.

Si acum...

Tu una ești mărirea noastră și

lauda cu Dumnezeu, Mireasa lui Dumnezeu, prin tine din nevoi ne mântuim și către tine alergăm, și cu dinadinsul te rugăm, cântând minunile tale.

Catavasi:

Deschide-voi gura mea și se va
«umplea de Duhul, și cuvânt
«răspunde-voi Împărătesei
«Maici, și mă voi arăta luminat
«prăznuind și voi cânta minunile
«ei, bucurându-mă».

Cântarea a 3-a:

Primul Canon al Icoanei.

Irmos:

Doamne, Cel Ce ai făcut cele
«de deasupra crugului ceresc și
«ai zidit Biserica, Tu pe mine mă
«întărește întru dragostea Ta; că
«Tu ești marginea doririlor și
«credincioșilor întărire, Unule
«Iubitorule de oameni».

Veniți, credincioșilor, la
preaslăvită vedere, priviți la
înălțime buna cuviință, cu care
strălucind preacuratul său chip,
preacurata Fecioară, prin noi,
cu darul ne cercetează, căreia cu
bună-credință cântăm: „Nu este
mai curată decât tine, Stăpână.”

Sfintească-se, Născătoare de
Dumnezeu, cu darul tău, toată
mintea credincioșilor și să se
înalțe cu minunată venirea
icoanei tale, pe care cu bună-

credință o cinstesc și pe tine cu
credință te slăvesc; învredni-
cește-ne pe noi, robii tăi,
împărtășirii celei de sus.

Dă-ne nouă, Mireasă dumne-
zeiască, fără primejdie a
călători cărarea la cer, întărin-
du-ne la dumnezeiasca lucrare,
ca, prin folosința ta, Fecioară, de
la căile cele rele abătându-ne,
slavei celei de-a pururea să fim
părtași.

Făcătorul îngerilor, Hristos,
lumina cea adevărată, negrăit
din tine, Maica lui Dumnezeu,
strălucind cu razele sale,
sufletele noastre cele întunecate
și inimile le-a luminat, și, cu
darul tău, o, de Dumnezeu
dăruită, le-a sfințit, și către
lumina cea de sus cu sârguință le
povățuiește.

Al doilea Canon al Icoanei

Irmosul: Pe ai tăi cântăreți...,

Hristoase, Iisuse, preaveșni-
cule și multmilostivule Împă-
rate, cu arătarea preacinstului
Tău chip și a celei ce Te-a
născut, luminează-ne pe noi, și
ne dă nouă lăsarea greșelilor și
izbăvirea din nevoi.

Când de îngeri purtată
preacinstita icoana ta, Stăpână,
strălucind în văzduh, norodul
văzând-o, atunci luminându-se

lumea cu milostivirea ta, de bucurie negrăită s-a umplut.

Slavă...

Q, iubitorilor de Dumnezeu, arhieriei și preoți, împăraților și domnilor, și toate noroadele, luminat vă bucurați astăzi, că strălucește la înălțime raza cea purtătoare de lumină, ținând pe Lumina cea adevărată închipuită cu trupul cu care se pogoară la noi, dând luminare la toată lumea.

Și acum...,

Precum de demult Făcătorul tuturor făcând minune prin cinstită icoana ta, Fecioară, au mântuit cetatea împărătească de năvălirile celor de alt neam, așa fii și țării noastre, doamnă împărătească, acoperământ și folosință, mântuind-o de toate năvălirile vrăjmașilor.

Catavasie:

***P**e ai tăi cântăreți, Născătoare «de Dumnezeu, ceea ce ești izvor «viu și îndestulat, care s-au «adunat, ceată duhovnicească, «întărește-i în dumnezeiască «mărirea ta, cununilor măririi «învrednicindu-i».*

SEDEALNA

glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...,

Ea și Cuvântul cel de demult, cinstitul și preacuratul tău chip, Stăpână, mai mult decât chihlimbarul strălucind, pretutindenii cu îmbelșugare razele milostivirii tale tuturor arătându-le, le tinde, și cu milostivire pe cei ce cinstesc preaslăvită venirea ei îi păzește. Pentru care, Stăpână, noi, bucurându-ne, cu osârdie prăznuim și milostivirea ta cea de Maică, pe care noi o proslăvim.

Slavă..., Și acum..., **aceeași.**

Cântarea a 4-a:

Primul Canon al Icoanei.

Irmos:

Ăm auzit, Doamne, taina «rânduiei Tale, am înțeles «lucrurile Tale și am preaslăvit «Dumnezeirea Ta».

Făcătorul tuturor și Ziditorul, Cel Ce cu puterea cea atotțiitoare, poartă toate prin dumnezeiescul său chip și al tău, Fecioară, astăzi, preaslăvit vine, pe mâinile tale, Preacurată, purtându-se, spre mântuirea și tămăduirea oamenilor.

Veniți, credincioșilor, să ne închinăm negrăitei dumnezeieștii dăruiri, luminatei icoanei lui Hristos și a Preacuratei Fecioare, și cu dragoste căzând,

să-i strigăm: „Trimite o, Dătătorule de bine, pentru îndurările pururea Fecioarei, ale celei ce Te-a născut, dar și milă nouă, robilor tăi!”

Împărăteasă a îngerilor, chivot înțelegător, mai mult decât chivotul legii, preacuratul tău chip cu negrăite minuni și daruri l-a înfrumusețat Dumnezeu și l-a preaslăvit. Poruncind și îngerilor pe Acela a-L cinsti: deci cu dâșii, o prealăudată, roagă-te pentru noi, cei ce slăvim mântuitoarea Lui cercetare, ca prin tine să aflăm mântuire.

Ea ceea ce ești de la Dumnezeu după dar dăruită, ajutoare nouă, tuturor creștinilor, pe Acela roagă-L, preabună și cu totul fără prihană, ca să treacă cu vederea nenumăratele noastre greșeli și să ne izbăvim de osânda focului și de întunericul cel mai dinafară, și de toată munca.

Al doilea Canon al Icoanei

Irmosul: *Cel Ce șade în slavă...*

Tot pământul astăzi să se vesească împreună și văzduhul, și marea să stropască bucurie, că Preacinstitul chip al Maicii lui Dumnezeu, cu minunată

umblare, țara noastră o a luminat.

Eu supunere îți slujesc și rânduielele îngerești Ție, împărăteasă a toate, și cu evlavie cinstesc preacinstită icoana ta, lăudându-te pe tine, Preasfântă Fecioară; noi însă, smeriții, cum putem după vrednicie a te cânta?

Slavă...

Ărhanghelească cântare „bucură-te,” strigăm Ție, Mireasă a lui Dumnezeu, Domnul este cu tine. Bucură-te, bucuria îngerilor și a tuturor oamenilor celor ce te slăvesc pe tine, adevărată veselie, mântuiește sufletele celor ce te cântă pe tine, Născătoare de Dumnezeu, Preacurată.

Și acum...

Q, Născătoare de Dumnezeu, dătătoarea bucuriei, pe cei ce cu credință te slăvesc pe tine și din suflet îți cântă, umple-i de bucurie negrăită și luminii celei neînserate învrednicește-i, Fecioară cu dar dăruită, Stăpână.

Catavasie:

Cel Ce șade în slavă pe «scaunul Dumnezeirii, pe nor «ușor a venit Iisus, Cel unul din «Dumnezeire prin palmă «curată, și a mântuit pe cei ce

«cântă: „Slavă, Hristoase,
«puterii Tale!» »

**Cântarea a 5-a:
Primul Canon al Icoanei.
Irmos:**

Luminează-ne pe noi,
«Doamne, cu poruncile Tale și
«cu brațul Tău cel înalt; pacea
«Ta dă-o nouă, Iubitorule de
«oameni».

Tu, o, cu dar dăruită, astăzi
întru milostivă arătarea ta, cea
cu dumnezeiască cuviință
binevoind, Țara noastră cu dar
ai luminat-o, și prin tainică
lumină, a ta luminare lumii
trimițând, către dumnezeiască
lumină a slavei celei de sus,
Născătoare de Dumnezeu, pe
credincioși îi ridici.

Întunecatu-ne-am cu
gândurile, îngreunându-ne cu
păcatele, nu ne pricepem,
Stăpână, a mărturisi purtătoarele
de lumină daruri și
milostivirea ta, ci o, Preasfântă
Fecioară, luminează-ne pe noi,
îmbogățindu-ne cu tainicele tale
dăruiri ale dumnezeieștilor
daruri și, la lumină, pe calea cea
dreaptă ne îndreptează.

Pe cei ce cu bună-credință de
pretutindenți, o, Maica lui
Dumnezeu, către preacinstita
icoana ta alergă și cu sânguință

se închină, și cu credință
pretutindenți te cheamă,
grăbește și îi mântuiește de
toate nevoile, și de cumplita
boală îi izbăvește, și duhurile
cele viclene le gonește, liniște și
sănătate dând tuturor, Stăpână.

De cumplitele gânduri și
spurcatele aduceri-aminte, cele
de la viclenii vrăjmași, foarte
fiind strâmtorați, nu ne lăsa pe
noi, nici nu ne trece cu vederea,
Născătoare de Dumnezeu, ci
umbrește-ne cu darul tău,
acoperindu-ne de ele și
apărându-ne, și ne mântuiește
de toate vicleșugurile lor, o, de
Dumnezeu Fericită.

**Al doilea Canon al Icoanei
Irmosul: Spăimântatu-s-au toate...**

În pustie arătându-te tu,
Maica lui Dumnezeu, ca
arhiereul, bărbatul cel cu bună
cucernicie, a te vedea s-a
învrednicit și bunăvoința ta de
la tine, Împărăteasă, a o grăi a
luat pentru mai multă întărire și
folosul, și mântuirea lumii.

Eu sunt ticălosul, preacurată,
nevrednic fiind de acest dar,
adică ca să te văd pe tine acum,
învrednicește-mă măcar a te
vedea pe tine în veacul cel viitor
și a întâmpina pe Fiul tău
venind întru slavă, și a auzi

dumnezeiescul glas, chemând
întru împărăția cerului.

Slavă...

La bunătatea ta scăpăm,
Fecioară, și ochii inimii noastre
îi ridicăm către tine, și cu
plângere plecând genunchii,
treci cu vederea păcatele
noastre și fii nouă acoperământ
și ajutătoare în ziua judecății.

Și acum...,

Tu singură fiind folositoare
tuturor credincioșilor, Maica lui
Dumnezeu, preacurată, auzi
rugăciunea noastră și caută la
noi, Preacurată, mântuiește
cetatea și locașul tău, și
strălucește turma cu raza
darului arătării tale.

Catavasie:

*Spăimântatu-s-au toate de
«dumnezeiască slava ta, că tu,
«Fecioară, neispită de nuntă, ai
«avut în pânțele pe Dumnezeu
«Cel peste toate și ai născut Fiu
«pe Cel fără de ani, Cel Ce
«dăruiește pace tuturor celor ce
«te laudă pe tine».*

Cântarea a 6-a:

Primul Canon al Icoanei.

Irmos:

Rugăciunea mea voi vărsa
«către Domnul și Lui voi spune
«scârbele mele; că s-a umplut
«sufletul meu de răutăți și viața

«mea s-a apropiat de iad, și ca
«Iona mă rog: „Dumnezeule,
«din stricăciune scoate-mă.” »

Astăzi împărăteasa aerului și
a pământului nostru, întru
preaslăvita venire a icoanei
sale, de minunile și
dumnezeieștile darurile sale s-a
umplut spre întărirea bune-
credințe; vrăjmașii se surpă și
toți credincioșii, prealăudată,
care te slăvesc pe tine, tare se
întăresc.

Cetatea lui Dumnezeu,
locuință sfântă, Fecioară,
Mireasa lui Dumnezeu, păzește
de năvălirile potrivnicilor și de
tot vicleșugul vrăjmașilor
sfântă casa ta, și toate cetățile, și
Țările creștinești care cu
dragoste te cântă și cu credință
cinstesc preacuratul tău chip.

Sfințire, sănătate și mântuire,
totdeauna dă sufletelor și
trupurilor noastre, o, Maica lui
Dumnezeu, celor ce cu bună-
credință ne închinăm
dumnezeieștii icoanei tale și cu
gurile, și inimile cu bună
cucernicie, și cu frică o sărutăm,
și din suflet cu credință te
cântăm.

Puternic acoperemânt și zid
nebiruit câștigându-te pe tine,
tare a noastră ajutătoare,
pururea Fecioară, Născătoare

de Dumnezeu, nădejdea în tine o punem noi, credincioșii lui Dumnezeu, și cu stăruință ne rugăm, cu puterea ta, săgețile vrăjmașilor și toate meșteșugirile dracilor, ca fără izbândă le arată.

Al doilea Canon al Icoanei

Irmosul: *Cugetătorilor de Dumnezeu...*

Q, preaslăvite minunile tale, Stăpână, că pentru neascultarea poruncii tale, înfricoșat a fost răpit omul de pe vârful bisericii și pe pământ nevătămat s-a aflat cu îndurarea ta cea preamilostivă.

Nimeni așa nu ascultă dumnezeiasca poruncă ca mine, ticălosul. Pentru aceea, cad la tine, rugându-te, stăpână: „Mai înainte, până ce nu pier desăvârșit, povățuiește-mă la calea cea adevărată și mă mântuiește, preacurată!”

Slavă...

Tu, o, Maica lui Dumnezeu, pe Cel Ce L-ai născut, Care, pentru noi, a răbdat răstignire pe lemnul crucii, roagă-L pentru cei ce pomenim sfântă patima Lui, ca pururea să facem dumnezeiasca voie a Lui și moșteni să fim veșnicilor bunătați.

Și acum...,

Stăpână, Fecioară Curată, izbăvește-ne pe noi de toate cele cumplite, rugând pe Cel Ce a pironit pe cruce păcatele noastre și ne învrednicește pe noi a sta cu vrednicie de-a dreapta Lui, când va veni întru slava Sa.

Catavasi:

Înțelepții lui Dumnezeu, care «săvârșiți acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu Cel Ce S-a născut dintr-însa».

CONDĂCEB

glasul al 8-lea:

Podobie: *Apărătoare Doamnă...*

Să alergăm, noroadelor, la Fecioara Născătoare de Dumnezeu, Împărăteasa, mulțumind lui Hristos Dumnezeu și către făcătoarea de minuni icoana ei, cu umilință căutând, să cadem, și să strigăm ei: «O, Stăpână Marie, ceea ce ai cercetat țara aceasta prin minunata arătare a preacuratului tău chip, mântuiește în pace și cu vremi bune pe credinciosul nostru popor și pe toți creștinii arată-i moștenitori vieții celei cerești, ca

să strigăm cu credință Ție:
 “Bucură-te, Fecioară, mântuirea lumii!”»

ICOS

Preaminunata arătare a Maicii lui Dumnezeu văzând, la înălțimea faptelor bune să intrăm și mintea la cer să ne ridicăm, pentru că vine din cer ca să tragă la înălțime pe cei ce îi strigă ei așa: “Bucură-te, binecuvântată Fecioară din toate neamurile, de Dumnezeu aleasă; bucură-te, cerească împărăteasă, Maica Domnului Dumnezeu și Făcătorului a toate; bucură-te, preaveselitoare cântare a îngerilor; bucură-te, preadorită privire a toată lumea; bucură-te, temelia credinței celei adevărate; bucură-te, cunoștința darului cea prealuminoasă; bucură-te, a lui Dumnezeu către pământeni bunăvoință; bucură-te, pământenilor către Dumnezeu ridicare; bucură-te, mângâierea sufletelor celor scârbite; bucură-te, a credincioșilor grabnică ajutorătoare; bucură-te, dăruită de la Dumnezeu apărătoare a neamului creștinesc, pe care îl și păzește cu stăruință de toată nevoia și scârba, ca să strigăm Ție:

“Bucură-te, Fecioară,
 mântuirea lumii!”

SINAXAR

Întru această zi, facem pomenirea Icoanei făcătoare de minuni din Tihvin a Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioară Maria.

Icoana Maicii Domnului din Tihvin este prăznuită pe 26 iunie.

Conform tradiției, această icoană a fost pictată de Sfântul Apostol și Evanghelist Luca. În secolul al V-lea, icoana a fost mutată din Ierusalim la Constantinopol și a fost așezată în biserica Vlaherne, ce a fost zidită special pentru a adăposti această sfântă icoană.

În anul 1383, cu 70 de ani înainte de căderea Constantinopolului în mâinile turcilor, icoana a dispărut din biserica Vlaherne. Ea a fost zărită de niște pescari deasupra apei Lacului Ladoga, de lângă Novgorod, înconjurată de o lumină orbitoare. După un timp, icoana s-a făcut nevăzută, arătându-se în satul Motceniți, ce se afla pe malul râului Tihvin, apoi în pădurea din apropierea orașului Tihvin. În această pădure s-a ridicat o biserică din lemn, cu hramul Adormirea Maicii Domnului, în care a fost așezată icoana Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Aici, icoana a rămas în mod minunat nevătămată în urma mai multor incendii.

În secolul al XVI-lea, prin truda Marelui Cneaz Vasile Ivanovici, a fost construită o biserică din piatră

pe locul vechii biserici de lemn. În anul 1560, din porunca țarului Ivan cel Groaznic, în jurul bisericii s-a format o mănăstire de călugări, ce era înconjurată de un zid de piatră.

În perioada 1613-1614, armata suedeză care asediase Novgorodul a avut mai multe tentative de a distruge mănăstirea. Nenumăratele rugăciuni rostite înaintea icoanei Maicii Domnului au dus la cruțarea sfântului lăcaș.

Când călugării au fost anunțați că armata suedeză se apropie, ei au decis să fugă cu tot cu icoană. Mergând să ia icoana, aceștia au constatat că nu o pot scoate din iconostas. Văzând aceasta ca pe un semn din partea Maicii Domnului, călugării s-au hotărât să nu mai părăsească mănăstirea, rugându-se Preasfintei Născătoare de Dumnezeu să le apere vatra duhovnicească. Spre uimirea lor, o armată mare din Moscova a venit și a apărat mănăstirea.

Când suedezii au văzut armata rusă s-au spăimântat și s-au retras. Vestea acestei minuni s-a răspândit imediat, iar cei trimiși din partea Țarului au venit și au vizitat mănăstirea. Însoțiți de o copie a icoanei făcătoare de minuni, ei au mers spre satul Stolbovo, la 33 de mile de Tihvin, unde au încheiat un tratat de pace cu suedezii, pe 10 februarie 1617.

După aceea, copia icoanei a fost luată la Moscova și așezată în Catedrala „Adormirea Maicii Domnului” din Kremlin. Ulterior, aceeași icoană a fost mutată în

Catedrala „Sfânta Sofia” din Novgorod, la cererea credincioșilor din oraș, care au fost atacați de suedezi. Încă o dată, prin mijlocirea Maicii Domnului, orașul a fost salvat.

De-a lungul secolelor, vestea despre minunile săvârșite de icoana Preasfintei Născătoare de Dumnezeu s-a răspândit în tot ținutul. Copii ale icoanei făcătoare de minuni au fost așezate în bisericile din toată Rusia. Unele dintre aceste copii s-au dovedit și ele făcătoare de minuni și a devenit o obișnuință din partea credincioșilor ca să se roage înaintea sfintei icoane pentru ajutor în necazuri.

La Mănăstirea Tihvin s-a ajuns la numărul de 24 de procesiuni în fiecare an cu icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului.

Icoana a fost ferecată într-o îmbrăcăminte de argint aurit, care lăsa să se vadă doar fețele și mâinile Maicii Domnului și ale Pruncului Hristos. Mulți dintre credincioșii care erau ajutați de Maica Domnului au dorit să-și arate recunoștința pentru ajutorul primit, astfel că au decorat îmbrăcăminte de argint cu numeroase pietre prețioase.

Cea mai mare minune este că icoana a fost ferită de distrugere sau vânzare după Revoluția rusă, care a fost precedată de o persecuție de 74 de ani a Bisericii. În jurul anului 1920, guvernul comunist a confiscat toate icoanele Bisericii Ortodoxe din Rusia, considerându-le „proprietatea poporului”. Multe dintre aceste obiecte sacre au fost

distruse și vândute cu scopul de a face rost de bani pentru hrana poporului din Rusia și Ucraina, care era afectat de foamete.

În timpul ocupației germane din al doilea Război Mondial, naziștii au scos icoana din Mănăstirea Tihvin și au așezat-o în catedrala „Sfânta Treime” din Pskov. După doi ani, icoana ajunge la Riga, în Letonia. Când orașul a fost eliberat, Episcopul Ioan de Riga a luat icoana cu el în Bavaria, unde a fost cinstită de credincioșii ortodocși care au fost strămutați din cauza războiului.

Când reprezentanții sovietici au aflat de icoană, episcopul a plecat cu ea în Statele Unite, în anul 1949, sub pretextul că icoana care se află în grija lui este o reproducere recentă, fiind opera unui călugăr simplu, care nu are valoare istorică sau monetară.

La scurt timp după sosirea în Statele Unite, Episcopul Ioan a fost ridicat la rangul de arhiepiscop și a fost desemnat să păstorească Episcopia de Chicago. După aceasta, icoana a fost așezată și cinstită în Catedrala „Sfânta Treime” din Chicago.

Arhiepiscopul Ioan mergea de multe ori în pelerinaj cu icoana Maicii Domnului din Tihvin în diferite locuri din Statele Unite și Canada. După moartea ierarhului, din Duminica Floriilor a anului 1982, icoana a rămas în grija protopopului Serghei Garklavs, fiul duhovnicesc al Arhiepiscopului.

În anul 2003, la mai mult de un deceniu de la căderea comunismului

și învierea Bisericii Ortodoxe Ruse, a fost luată decizia ca odorul sfânt să se întoarcă în Mănăstirea Tihvin.

Biserica Ortodoxă Rusă primise în posesie o parte din vechea Mănăstire Tihvin în anul 1995.

În anul 2004, Mitropolitul Gherman, Primatul Bisericii Ortodoxe din America, împreună cu membrii Sfântului Sinod al Episcopilor au mers cu icoana Maicii Domnului în pelerinajul anual de la Mănăstirea „Sfântul Tihon” (Pennsylvania), pentru a fi cinstită pentru ultima dată de credincioșii din America, după care au dus-o în Rusia la Mănăstirea Tihvin.

Icoana este de tip „Hodighitria” (Îndrumătoarea) și se aseamănă ca stil icoanei Maicii Domnului din Ivron. Aceste două icoane diferă doar prin poziția în care este așezat piciorul Pruncului Hristos. De altfel, mai multe surse istorice menționează că în timpul domniei Sfântului Cneaz Dimitrie Donskoy, au fost aduse în Rusia mai multe icoane „Hodighitria” ale Maicii Domnului.

Pentru solirile preacuratei Maicii tale, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:

Primul Canon al Icoanei.

Irmos:

Tinerii cei ce au mers din «Iudeea în Babilon oarecând, cu «credința Treimii, văpaia «cuptorului au călcat-o, «cântând: „Dumnezeul părinți-

«lor noștri, bine ești cuvântat.» »

Stăpână, chipul tău cel de îngeri cinstit, cu negrăit dar și putere pururea strălucește, astăzi însă cu aceleași daruri cele pământești le luminezi și la cele cerești le povățuiești, și la viața veșnică le așezi pentru nespusa bunătatea ta, de Dumnezeu cu daruri dăruită.

Ărătarea cea cu dumnezeiasca cuviință a preaslăvitei icoanei tale și venirea, și noianul minunilor, preacurată, gurile ritoricești nicidecum nu pot a le mărturisi, noi însă, păcătoșii, ce vom grăi, decât: „Miluiește-ne și ne mântuiește pe noi, o, preamilostivă Stăpână.”

Ăjutătoarea cea adevărată a credincioșilor și dătătoarea tuturor bunătăților, primește-ne pe noi care cu credință cădem și cu dragoste strigăm Ție, miluiește-ne pe noi, Doamnă, miluiește-ne pe noi precum astăzi așa și în veacul acela, fii nouă ajutătoare și folositoare.

Maica lui Dumnezeu, milostivă, deschide nouă astăzi ușa milostivirii tale și din gura lupilor celor înțelegători care vor să ne înghită și desăvârșit să ne piardă, scoate-ne, o,

Stăpână, miluiește-ne și nu întoarce rușinați pe robii tăi.

Al doilea Canon al Icoanei
Irmosul: *N-au slujit făpturii...*

Fiul tău Cel Unul-Născut și Dumnezeu a toate, Maica lui Dumnezeu, preacuratul tău chip l-a păzit în văpaie nevătămat. O, minune! Cu darul mai mult decât soarele s-a aflat strălucind și pe credincioși luminând, pe cei ce cu credință cântă: „Dumnezeule, bine ești cuvântat!”

Cereștile rânduieli se veselesc cu pământenii, Născătoare de Dumnezeu, întru luminată prăznuirea ta, care se săvârșește de noi și cu frică stau înaintea preacuratului tău chip, luminează-ne, dar, cu raza luminii tale, preacurată, și mântuiește-ne pe toți.

Slavă...

Pe Unul din Treime, Dumnezeu Cuvântul, Împăratul cerului, pe Care L-ai născut cu trup, Împărăteasă, pe Acela roagă-L, Stăpână, să-i dea biruință asupra potrivnicilor și tuturor credincioșilor ajutor, lăsare păcatelor și sufletelor mântuire.

Și acum...

Pe robii tăi cei ce te cântă,

preacurată, și cu credință neîndoită se roagă Ție cu dătătorul de lumină darul tău cel dumnezeiesc, umbrește-i, ca ceea ce L-ai născut pe Dătătorul tuturor bunătăților, și îi acoperă, și îi păzește de toate ispitele vrăjmașului.

Catavasie:

N-au slujit făpturii înțelepții «lui Dumnezeu, fără numai «Făcătorului, ci, groaza focului «bărbătește călcând-o, s-au «bucurat cântând: „Prea-«lăudate Doamne al părinților «și Dumnezeule, binecuvântat «ești!” »

Cântarea a 8-a:

Primul Canon al Icoanei.

Irmos:

Pe Împăratul ceresc, pe Care «Îl laudă oștile îngerești, lăudați-«L și-L preainălțați întru toți «vecii».

Rânduielile cerești cele mai alese cu bună cinste se bucură de preacuratul tău chip, preacurată, și preaminunata venire a Lui, care sub soare preaslăvit s-a arătat și neamul drept-credincioșilor l-a ridicat să cânte și să slăvească pe Fiul tău ca pe Făcătorul întru toți vecii.

Ăstăzi, cântând cu dragoste,

preacinstitei icoanei tale ne închinăm, cinstind-o. O! Doamnă împărăteasă, pe poporul nostru, cu dumnezeiescul tău dar, umbrește-l și asupra vrăjmașilor întărește-l, și țara noastră în pace o păzește.

Pricina bucuriei, cu totul binecuvântată, bucură-te, cu totul preacurată; bucură-te, cu dar dăruită, stăpânirea noastră și îngrădirea, și scăparea mântuitoare, mântuiește-ne pe noi, că nu avem alt ajutor afară de tine către Dumnezeu, la tine nădăjduim și pe tine te cântăm în veci.

Pe tine una cu Dumnezeu te-am câștigat păzitoare vieții noastre și tare nădejde de mântuire, rugămu-te, o, preamilostivă, și după sfârșit, să mijlocești pentru noi ca să ne izbăvim de întrebarea ce va să fie și milostiv să aflăm pe Fiul tău și Dumnezeu în ziua judecății.

Al doilea Canon al Icoanei

Irmosul: *Pe tinerii cei bine-credincioși...*

Q, preaslăvite minunile tale, Preacurată, căci zidarii sfintei tale biserici, ce au fost trei zile sub pietre, aflându-se vii și

nevătămați, cu apărarea ta păzindu-se, Ție, împărătesei a toate, îți înălțau glasuri de laude.

Viață în locul morții ai dăruit, Născătoare de Dumnezeu, celui ce era mort. Pentru aceasta, și pe noi, cei omorâți de multe păcate, dumnezeiască mireasă, păzește nevătămați de vrăjmașul și la viață mai bună ne ridică, mântuind sufletele noastre.

Slavă...

Ăstăzi s-au umplut de bucurie și veselie toți credincioșii, de icoana ta, Născătoare de Dumnezeu, că celor ce erau în gura morții, te-ai arătat pricină de viață și izvor pururea curgător, dar de vindecări tuturor izvorând și mântuire dăruind.

Și acum...,

Mai ales pe adunarea noroadelor cea de pretutindenii care cântă preaslăvita ta venire, a minunatei icoanei preacuratului tău chip și a Pruncului celui născut din tine, adevăratului Dumnezeului nostru, prealăudată, rugăciunile le primește și cererile plinește-le.

Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și

preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Catavasi:

Pe tinerii cei bine-credincioși «în cuptor, nașterea Născătoarei «de Dumnezeu i-a mântuit. «Atunci fiind închipuită, iar «acum lucrată; pe toată lumea «ridică să-ți cânte ție: Pe «Domnul, lucrurile, laudați-L și- «L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a:

Primul Canon al Icoanei.

Irmos:

Eu adevărat, Născătoare de «Dumnezeu, te mărturisim pe «tine Fecioară curată, noi cei «izbăviți prin tine, slăvindu-te «cu cetele cele fără de trup».

Ea pe o stea curată prin aerul cel purtător de lumină, icoana ta, Stăpână, trece căile de Dumnezeu mișcate și frumos luminate, neurmăte cărări făcând pe credincioșii cei de sub cer, cu putere luminându-i pe cei ce cu credință cântă: „Cu adevărat, mai cinstită decât toți ești, Fecioară curată!”

Eu cuvintele ritoricești cele mai înalte, minunile tale, preacurată, după vrednicie a le împodobi nu este lesne, numai cu sârguință te rugăm pe tine, împărăteasă, ca să te rogi Fiului

tău, Stăpânului și Împăratului tuturor, Celui Ce te-a dăruit nouă pe tine preaslăvită ajutorătoare, ca să ne învrednicească împărăției Sale celei cerești.

Cântare de mulțumită cântăm pentru negrăită milostivirea ta, o, de Dumnezeu cu daruri dăruită, primind-o de la noi cererea noastră cea spre folos, plinește-o și la înălțimile cele de sus pe toți îi ridică, care cu credință strigăm Ție: „Cu adevărat mai presus decât toți ești, Fecioară curată!”

Toate neamurile cu bucurie te ferim, Născătoare de Dumnezeu, că pe noi, pe toți, de bucurie ne-ai umplut cu preaslăvită venire a icoanei tale, Precurată, căreia astăzi, închinându-ne, cu umilință ne rugăm: „Nu uita, Stăpână, pe robii tăi a-i învrednici în veacul cel viitor bucuriei aleșilor tăi.”

Al doilea Canon al Icoanei

Irmosul: *Tot neamul pământesc...*

De arătarea Preacinstitei icoanei Tale, Stăpână, cine nu se spăimântează sau cine nu se minunează, pentru că prin văzduh pe aceasta, ca pe un oarecare dar purtător de lumină, ai trimis pământului

nostru care cu bucurie te cântă și cu credință te mărește.

Bucurie negrăită lumii ai dăruit, Fecioară, cu arătarea preacuratei icoanei tale, izbăvește, Stăpână de toată durerea pe cei ce se închină ei și cu frică o sărută pe ea. O, Preasfântă! Mântuiește pe toți și miluiește, și împărăției cerului îi învrednicește.

Slavă...

Stăpână, ceea ce ai născut pe Iubitorul de oameni, Dumnezeu, pentru iubirea de oameni ne-ai cercetat pe noi cu dumnezeiasca icoana ta, cei ce pururea alergăm la ea și, cu bună cucernicie văzând-o pe ea, Ție cu umilință strigăm: „Mântuiește, pururea Născătoare de Dumnezeu, moștenirea ta!”

Și acum...

Din gură smerită aducând Ție, întru tot lăudată, nepotrivită cântare, pentru că sânt neînvățat, mult păcătosul și nevrednic a te lăuda pe tine după vrednicie, și cu osârdie la îndurările tale nădăjduind, ca ceea ce ai născut pe Mântuitorul a toată lumea, nu te îngrețoșă, împărăteasă, ci primește-o pe aceasta și mă mântuiește.

Catavasie:

Tot neamul pământesc să

«salte, cu Duhul fiind luminat și
 «să prăznuiască firea minților
 «celor fără de trup, cinstind
 «sfântă prăznuire a Maicii lui
 «Dumnezeu și să cânte: Bucură-
 «te, preafericită Născătoare de
 «Dumnezeu, curată, pururea
 «Fecioară».

LUMINÂNDĂ

Podobie: Auziți, femeilor...

Preacuratul tău chip prin care ne-ai cercetat pe noi, dumnezeiască pruncă Fecioară, cinstindu-l, serbăm venirea lui acum, de la el luând, cu darul Fiului tău și al tău, izbăvire de nevoi și scârbe, și năpaste, Maica Dumnezeului celui de sus.

Slavă..., Și acum..., a Praznicului, iar, de va fi post, a Născătoarei de Dumnezeu, aceeași.

LĂ LĂȚE

Se pun stihirile pe 6: 3 ale Praznicului și 3 ale Icoanei.

Iar, de va fi în post, numai ale Icoanei pe 4.

Glasul al 8-lea:

Podobie: O, preaslăvită minune!...

O, preaslăvită minune, bucurie a toată lumea de sus, strălucește nouă icoana Maicii lui Dumnezeu, dăruind la toată

lumea lumina, evlavie, întărire, și credincioșilor mântuire. Această dăruire de la Dumnezeu pământenilor s-a dăruit, pentru care, bucurându-ne, pe Tine Hristoase Te rugăm: „Mântuiește sufletele noastre ca un milostiv!” (de două ori).

O, preaslăvită minune, mai presus decât toate, țara noastră s-a cinstit de purtarea de grijă cea de sus, pentru că nu alta de bună dăruire s-a învrednicit, primind această icoană a Maicii lui Dumnezeu, ca un dar ceresc luminat, strălucitor, preaslăvit, de sus, de la Dumnezeu s-a trimis. Pentru care, bucurându-se către Tine, Hristoase, cu umilință strigă: „Mântuiește, Bunule, sufletele noastre, ca Un milostiv!”

Preaslăvită Născătoare de Dumnezeu, în toate țările cu tine se laudă locașul tău, dumnezeiască Mireasă, ca cel ce are în sine făcătoarea de minuni icoana ta, minunat și preaslăvit prin văzduh îngerii aducând-o, de la care nespuse vindecări primind, cu mulțumită strigăm Ție, cu umilință rugându-te pe tine: „Preasfântă Fecioară, mântuiește sufletele noastre ca o milostivă.”

Slavă..., Și acum..., **glasul al 2-lea:**

Precum oarecând cetatea împărătească, având icoana ta, Fecioară Preacurată, cu ajutorul lui Dumnezeu și al tău, biruind pe vrăjmași, s-a bucurat, așa și acum țara noastră, minunat câștigând chipul tău, Doamnă, cu folosința ta se întărește prăznuind cu veselie, iar preacinstit locașul tău cu covârșire se înfrumusețează avându-te pe tine cu Dumnezeu acoperemânt și tare îngrădire dinspre toate năvălirile vrăjmașului. Biserica ta, însă, Născătoare de Dumnezeu, ca și oarecând a Vlahernei cu preacuratul tău chip luminându-se, cu preaslăvitele minuni strălucește. Și se bucură, Stăpână, duhovnicește săltând cu toți credincioșii astăzi strigând: “Bucură-te, Preasfântă Fecioară, bună podoaba mea și lauda, și veșnica veselie. Tu, prin înfricoșatele minuni și dumnezeieștile dăruiri, mă îmbogățești, tu ești izvorul tămăduirilor cel nedeșertat. Și celor ce sunt în nevoi mângâiere și tuturor credincioșilor acoperemânt și mântuire!”

Doxologia mare, troparele, ecteniile și otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din canonul Praznicului, cântarea de rând, pe 4, și din canonul Icoanei, cântarea a 6-a, pe 4.

Iar, dacă suntem în post, doar din canonul Icoanei din cântarea a 3-a și a 6-a.

Întru împărăția Ta când vei veni, pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pe 12

Fericți cei săraci cu duhul, că a aceloră este împărăția cerurilor.

Fericți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10

Fericți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Pe 8

Fericți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Fericți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți veți fi când, din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prigoni și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

O, preaslăvite minunile tale, Stăpână, că pentru neascultarea poruncii tale, înfricoșat a fost răpit omul de pe vârful bisericii și pe pământ nevătămat s-a aflat cu îndurarea ta cea preamilostivă.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Nimeni așa nu ascultă dumnezeiasca poruncă ca mine, ticălosul. Pentru aceea, cad la tine, rugându-te, stăpână: „Mai înainte, până ce nu pier desăvârșit, povățuiește-mă la calea cea adevărată și mă mântuiește, preacurată!”

Slavă...

Tu, o, Maica lui Dumnezeu, pe Cel Ce L-ai născut, Care, pentru noi, a răbdat răstignire pe lemnul crucii, roagă-L pentru cei ce pomenim sfântă patima Lui, ca pururea să facem dumnezeiască voia Lui și

moșteni să fim veșnicilor bunătați.

Și acum...,

Stăpână, Fecioară Curată, izbăvește-ne pe noi de toate cele cumplite, rugând pe Cel Ce a pironit pe cruce păcatele noastre, și ne învrednicește pe noi a sta cu vrednicie de-a dreapta Lui, când va veni întru slava Sa.

TROPARUL

glasul al 4-lea:

Astăzi ca un soare prealuminos a strălucit nouă în văzduh preacinstită icoana ta, Stăpână, cu razele milostivirii lumea luminând. Pe care țara noastră, ca un dar dumnezeiesc, de sus cu bună-credință primind-o, te proslăvește pe tine, maica lui Dumnezeu, Stăpâna tuturor, și pe cel Născut din tine, Hristos Dumnezeuul nostru, mărindu-L cu bucurie, Căruia roagă-te, o, Doamnă Împărăteasă, Născătoare de Dumnezeu, ca să păzească toate cetățile și țările creștinești, nevătămate de toate asuprașurile vrăjmașilor, și să mântuiască pe cei ce cu credință se închină Lui și preacuratului tău chip, Fecioară neispită de nuntă.

CONDĂCEB**glasul al 8-lea:****Podobie:** *Apărătoare Doamnă...*,

Să alergăm, noroadelor, la
Fecioara Născătoare de
Dumnezeu Împărăteasa,
mulțumind lui Hristos
Dumnezeu și către făcătoarea
de minuni icoana ei, cu umilință
căutând, să cădem, și să strigăm
ei: «O, Stăpână Marie, ceea ce ai
cercetat țara aceasta prin
minunata arătarea, a
preacuratului tău chip,
mântuiește în pace și cu vremi
bune pe credinciosul nostru
popor și pe toți creștinii arată-i
moștenitori vieții celei cerești, ca
să strigăm cu credință Ție:
“Bucură-te, Fecioară, mântui-
rea lumii!”»

ĂPOSTOLB**Prochimen, Glasul al 3-lea:**

*Mărește, suflete al meu, pre Domnul, și
s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu
Mântuitorul meu.*

Stih: *Că a căutat spre smerenia roabei
sale, că iată de acum mă vor ferici toate
neamurile.*

Din Epistola către Evrei ...,**(9: 1-7):***(caută în 21 Noiembrie).***Aliluia, Glasul al 8-lea:***Ascultă fiică și vezi...***Stih:** *Fetei tale se vor ruga...***EVANGHELIA****Evangelia de la Luca:****(10: 38-42; 11: 27-28):***(caută la 8 Septembrie, la liturghie).***CHINONICUL:**

Paharul mântuirii voi lua și
numele Domnului voi chema.

